

Sygn. akt I NSW 2149/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z protestu wyborczego I.M.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.,

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzut protestu jest zasadny, ale stwierdzone naruszenie nie miało wpływu na wynik wyborów.

UZASADNIENIE

W proteście wyborczym przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej datowanym na dzień 15 lipca 2020 r. I.M. zarzuciła naruszenie przepisu art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2019 r., poz. 684, dalej: k.wyb.) wnosząc o unieważnienie wyboru A.S.D. na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Odpis pisma został doręczony Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratorowi Generalnemu.

Prokurator Generalny przedstawił stanowisko w którym wskazał, że zarzut protestu wyborczego jest zasadny, jednak stwierdzone naruszenie przepisu Kodeksu wyborczego nie miało wpływu na wynik wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut wyartykułowany w proteście wyborczym I.M. jest zasadny, jednak stwierdzone naruszenie przepisu Kodeksu wyborczego nie miało żadnego wpływu na wynik wyborów.

Wyjaśnienia przedstawione przez Wyborczynię w uzasadnieniu złożonego przez nią protestu oraz załączonej doń fotografii rubryki ze spisu wyborców w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. z siedzibą w Szkole Podstawowej nr [...] przy ul. [...] oraz kopia dowodu osobistego i wgląd do opublikowanego na stronie internetowej Państwowej Komisji Wyborczej protokołu wyników głosowania Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. pozwoliły Sądowi Najwyższemu ustalić następujący stan faktyczny. W dniu 12 lipca 2020 r. w ponownym (drugim) głosowaniu w wyborach na Prezydenta Rzeczypospolitej przeznaczona dla Autorki protestu I.M. karta do głosowania właściwa dla przeprowadzanych wyborów została wydana innej osobie. Z przedstawionej przez Autorkę protestu fotografii spisu wyborców na którym umieszczone jest także jej nazwisko wynika (personalia zgadzają się z tymi widniejącymi na kopii dokumentu tożsamości załączonej do protestu wyborczego), że fakt wcześniejszego otrzymania karty do głosowania właściwej dla przeprowadzanych wyborów został pokwitowany nieczytelnym podpisem znajdującym się w rubryce przeznaczonej na potwierdzenie otrzymania karty do głosowania w wierszu oznaczonym lp. 716 „M.I.”. Podpis ten jest niepodobny do podpisu I.M. umieszczonego na jej dowodzie osobistym (kopia załączona do protestu wyborczego

Uprawdopodobnione zostało zatem naruszenie przepisu art. 52 § 2 k.wyb. (w proteście zapewne omyłkowo powołanego jako art. 52 ust. 2 k.wyb.) w toku prowadzenia ponownego głosowania w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. w odniesieniu do Wyborczyni I.M., która nie mogła skorzystać z czynnego prawa wyborczego w tych wyborach w

ponownym głosowaniu z powodu uprzedniego wydania jej karty do głosowania innemu wyborcy.

Naruszenie to nie miało jednak żadnego wpływu na wynik wyborów. Gdyby bowiem Autorka protestu zrealizowała czynne prawo wyborcze i oddała głos, to i tak nie mógłby on w żaden sposób zmienić wyniku ponownego głosowania i ostatecznego wyniku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2020 roku. Autorka protestu uznaje, że między kandydatami była „niewielka różnica głosów”, jednak zdaje się nie dostrzegać tego, że jej głos nie mógłby zmienić ostatecznego wyniku wyborów, gdzie przesądzające znaczenie miało czterysta dwadzieścia dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt pięć głosów. Co do twierdzenia Wyborczyni, że „znaczną część obywateli polskich w kraju i [za]granicą [pozbawiono] możliwości oddania głosu”, to nie przytoczyła ona na poparcie tej tezy jakichkolwiek dowodów.

Należy dodać, że fragment podpisu widniejący na załączonej przez Wyborczynię fotografii spisu wyborców fragment podpisu z wiersza lp. 715 wykazuje pewne podobieństwo do charakterystyki rysunku podpisu nakreślonego w wierszu lp. 716; co mogłoby wskazywać na to, że jest to podpis, który został położony omyłkowo dwukrotnie w dwóch rubrykach przez tego samego wyborcę, na przykład początkowo w rubryce niewłaściwego wiersza, tj. wiersza oznaczonego jako lp. 716. Należy dodać, że potwierdzenie takiego - możliwego - powodu wydania karty wyborczej I.M. innemu uprawnionemu wyborcy wymagałoby jednak przeprowadzenia rozszerzonego postępowania dowodowego, tj. przesłuchania członków komisji obwodowej, innych wyborców, powołania biegłych. Z oczywistych powodów prowadzenie takiego rozbudowanego postępowania dowodowego przez Sąd Najwyższy byłoby jednak niecelowe i bezprzedmiotowe. Już z tego powodu, że Sąd Najwyższy związany jest napiętym kalendarzem orzekania w sprawie ważności wyboru Prezydenta RP (art. 15 ust 3. u.wyb. 2020), już to dlatego, że dokonanie kategoriycznych ustaleń faktycznych odnoszących się do uprawdopodobnionego (przez zgromadzone w dacie orzekania dowody) naruszenia przepisu Kodeksu wyborczego w toku ponownego głosowania przeprowadzonego w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. w niczym nie mogłoby zmienić oceny, że naruszenie sygnalizowane przez Wyborczynię nie miało wpływu na wynik wyborów.

Mając powyższe na uwadze na podstawie przepisu art. 323 § 1 i 2 k.wyb.
Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.